

Уважаеми членове на комисията,

Казват, че понякога не ние избираме пътя, а пътят ни избира. Така се случи и с мен: конкурсът ме намери в момент, в който нямаше какво да му отговоря, освен „Добре, започваме.“ Но макар да изглежда, че нямам избор, истината е, че имам една вътрешна причина, която ме кара да участвам – желанието ми да се превърна в човек, който не просто следва задачи, а ги създава, организира, свързва и довежда до живот.

Точно затова искам да вървя към една конкретна роля – **Project Manager**. Виждам се като професионалист, който е центърът между идеята и реалността: този, който координира, успокоява, подрежда хаоса, превежда езика на различните екипи, защитава срокове като държава граница и създава усещане за посока, дори когато екипът още гледа в различни посоки. Харесва ми идеята да бъда човекът, който не просто управлява проект, а вдъхновява хората в него да работят по-добре, по-умно и по-целенасочено.

В IT индустрията виждам поле, което ми позволява да се развивам без таван. Искам да работя там, където логиката и човешките истории се срещат – в управлението на процеси, в комуникацията, в изграждането на екипна култура. Желая да бъда мястото, където техническите умения и човешките умения се държат за ръка, вместо да се борят едно срещу друго.

Същевременно има и неща, които знам, че не са за мен. Не се виждам като човек, който програмира по 12 часа, потънал в тишината на кода, с монитори, които светят като космически кораби. Уважавам тази работа, но знам, че моята сила е другаде – в диалога, в организацията, в това да виждам голямата картина и да превеждам другите през нея, без да се изгубят. Не искам да работя работа, в която човешкото общуване е страничен ефект – и точно това прави позицията „Project Manager“ толкова подходяща за мен.

Когато един ден се трансформирам в голям предприемач, знам какъв искам да бъда: човек, който създава проекти, които променят начина, по който хората работят, учат, общуват. Човек, чиято визия не е просто на хартия, а оживява чрез хората около него. И най-важното – човек, който води, без да крещи; мотивира, без да натиска; и постига успехи, без да жертва ценностите си.

Участвам в този конкурс не просто защото трябва, а защото виждам в него стартова линия. Стартова линия за път, който искам да извървя – към професия, към характер, към лидерство.

Благодаря ви, че ми давате възможност да направя първата крачка.

С уважение,
Михаела